

fotó: Kakasy Botond

Segesvár régióink egyik legszebb szász települése, ahogyan a városnak is nevet adó segesvári vár az egyik legkiemelkedőbb helyi látványosság. Régi házai, szűk, macskaköves utcái, a céhekről elnevezett bástyák mind-mind egy régmúlt idő emlékét elevenítik meg. Segesvár a szászok földjének legészakibb pontján fekszik, ahol még ma is élnek szászok. A település 1999-ben vált a világörökség részévé, azonban a tavalyi nagy esőzések után 32 méter szélességben leomlott várfal olyan döntést feszegetett, hogy lekerülhet az *UNESCO* listájáról. A városvezetés is tisztában van, hogy a felújítások nem várathatnak magukra, a vár jelenlegi állapota már megkövetelte volna a kijavító munkálatokat.

fotó: Kakasy Botond

Savu Sorin Virgil alpolgármester honlapunknak elmondta: „Roppant időszerű már egy beavatkozás az egész vár területén, hiszen ha őszinték akarunk lenni, akkor egy nagy felújításra már tegnap sor kellett volna kerülnön. Éppen ezért benyújtottunk egy pályázatot az Európai Unióhoz, ezt azonban sajnos nem nyertük meg. Nekünk viszont pontos,

menetrendszerű tervünk van a vár felújítására, idén az épületek restaurálására szeretnénk hangsúlyt fektetni. Ezt, az Európai Unió források hiányában, hitelből fogjuk megoldani: nyolcmillió lejt szándékozunk felvenni, jelenleg tárgyalunk a bankokkal."

Ebből a pénzből különítenének el egy adott összeget, a vár jelképének számító óratorony felújítására is. Bár az óra állapota nem vészes, a torony mindenképp restaurálásra szorul. Az óraszerkezet ma is jól működik, naponta csak néhány másodpercet kell utána állítani.

Ottjártunkkor **Nicolae Teșcul** történész vezetett körbe és mutatta be az óratornyot. „Az óra mechanikáját Svájcban építették, 1906-ban a város megrendelésére. Még ma is működőképes állapotban van és egészen pontos. A legelső óra a toronyban 1648-ban készült, az akkori források szerint fából. A mostani óra kapcsolatban van a bábokkal, amelyek az időt mutatják a város és a vár felé.” – fogalmazott Teșcul.

Az óra huzalok segítségével mozgatja a toronyban látható bábukat, amelyek a napszakot, illetve a hét napjait jelölik. „Hét báb található itt, amelyek mindegyike egy római istent jelenít meg. Ezek éjjélkor váltják egymást, minden napnak megfelel egy bábu. Láthatjuk, ma péntek van, Vénusz van kinn. Utána következik Szaturnusz, majd Janus, a napisten jelképezi a vasárnapot, hétfőn Diána kerül sorra, Mars jelenti a keddet, szerdán Merkúr látható, csütörtökön pedig Jupiter jelzi az idő múlását.” – magyarázza a történész.

A torony termeit végigjárva ismét a macskaköves utcán találjuk magunkat, a málladozó vakolatot és repedező falakat bámulva. A történész keserédesen fogalmazza meg gondolatát: „Az óratorony ma már a város jelképévé vált. Az épületet a 14. században építették, évszázadokon keresztül itt kapott helyet a városi tanács, valamint a polgármester irodája is itt volt, egészen a reformációig. Azután átköltözött a hivatal, az épületben pedig irattár lett. 1899-ben alakult meg a múzeum, ebben az épületben, ami mind a mai napig állandó kiállítások és tárlatok helyszíne.”

Reméljük a városvezetésnek sikerül pénzt szerezni a felújításokra és megmenti nemcsak a tornyot, de az egész várat mielőtt az idővas foga végleg benne hagyná kijavíthatatlan nyomát.

{gallery}KBoti/2011/Egyeb/0111_segesar_oratorony{/gallery}